

Uzasadnienie

Ze względu na zarzucane obwinionej (...) wniosku Zastępcy Rzecznika o ukaranie sprawstwo popełnienia trzech różnych przewinień dyscyplinarnych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił stan faktyczny co do każdego z zarzutów i rozważył je co do winy i kary osobno.

Zgodnie natomiast z przyjętym proceduralnie dla dobrowolnego poddania się karze przez obwinioną uznaniem przez Sąd na rozprawie w dniu 1.07.2019 r. za ujawnione dowodów wymienionych (...) wniosku o ukaranie i nieprzeprowadzeniem na rozprawie postępowania dowodowego w dalszym zakresie, ustalenia Sądu co do każdego z zarzutów oparte są o dowody z wniosku o ukaranie Zastępcy Rzecznika.

Co do zarzutu 1

Sąd ustalił:

Pozwem z dnia 19.06.2017 r. obwiniona, w imieniu swojego klienta M. H. wszczęła postępowanie przed Sądem Okręgowym (...) (...) I Wydział Cywilny, którego przedmiotem było zobowiązanie P. K. do złożenia oświadczenia woli o wyrażeniu zgody na wykreślenie hipoteki w kwocie 100 000 zł z księgi wieczystej (...) nieruchomości położonej w obrębie Z. Gmina S. należącej do M. H.. Postępowanie toczyło się pod sygn. akt I C (...).

M. H. wniósł opłatę sądową od pozwu w kwocie 5 000,00 zł i uiścił opłatę skarbową w kwocie 17 zł od udzielonego obwinionej pełnomocnictwa.

Wyrokiem z dnia 12 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy (...) (...) I Wydział Cywilny wydał w powyższej sprawie wyrok, w którym oddalił powództwo i obciążył powoda kosztami procesu w kwocie 5 417, 00 zł.

W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, że w okolicznościach sprawy powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż hipoteka wygasła wskutek zaspokojenia wierzytelności, które zabezpieczała, a jedyną drogą dochodzenia ochrony prawnej w tej sytuacji byłoby wszczęcie postępowania w przedmiocie usunięcia wpisu w księdze wieczystej, co powinno się odbyć w drodze powództwa z art. 10 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, czym Sąd podzielił stanowisko pozwanej P. K. reprezentowanej w sporze przez kancelarię prawną, a wyrażone w odpowiedzi na pozew przez jej pełnomocnika.

Dowody:

k. 1 - 9 skarga z dn. 24.04.2018 r. wraz z załącznikami:

k. 3 - 5 - wyrok Sądu Okręgowego (...) (...) I C (...) z dnia 12-12- 2017 r. wraz z uzasadnieniem

k. 6 - 7 - pozew z 19.06.2017 r. o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli wraz z dowodem opłaty sądowej w kwocie 5.000 zł uiszczony przez pokrzywdzonego

k. 8 - 9 - odpowiedź na pozew

k. 38 - 41 protokół przesłuchania obwinionej z dnia 26 września 2018 r.

k. 96 - 100 protokół przesłuchania pokrzywdzonego z dnia 25 marca 2019 r.

k. 108 - 124 fotokopie dokumentów z akt sprawy sądowej toczącej się przed Sądem Okręgowym (...) (...) I Wydział Cywilny sygn. akt I C (...):

k. 108 - potwierdzenie uiszczenia opłaty sądowej

k. 109 - 111 - pozew z dnia 19.06.2017 r.

k. 112 - 115 - Akt notarialny Rep. A numer (...)

k. 116 - Treść księgi wieczystej nr (...) dział IV z wpisem hipoteki

k. 117 - 120 - wezwanie z dnia 13.04.2014 r. wraz z załącznikami

k. 121 - 122 - odpowiedź na wezwanie z dnia 9.09.2014 r.

k. 123 - 124 - Akt notarialny Rep. A nr (...)

Od wyroku Sądu I instancji pokrzywdzony M. H. nie wniósł apelacji, a obwiniona przyznała, że zgodziła się z rozstrzygnięciem Sądu i nie namawiała klienta do apelacji.

Pokrzywdzony wobec przegrania sprawy i braku przesłanek do wniesienia apelacji wystąpił do obwinionej o zwrot poniesionych w związku ze sprawą kosztów w kwocie 13 434,00 zł, do których zaliczył uiszczoną przez niego opłatę sądową w kwocie 5 017,00 zł, zasądzone na rzecz przeciwniczki koszty procesu w kwocie 5 417,00 zł i zapłacone obwinionej wynagrodzenie za prowadzenie sprawy w kwocie 3 000,00 zł.

Obwiniona żądanych kwot nie zapłaciła pokrzywdzonemu, zakwestionowała przy tym wysokość otrzymanego wynagrodzenia, które wyniosło według obwinionej 2 000,00 zł a nie 3 000,00 zł, jak podaje pokrzywdzony, natomiast co do zasądzonych bezspornie kosztów procesu przeciwnika, w ramach prowadzonej z pokrzywdzonym korespondencji, wskazywała na możliwość uzyskania określonych ustępstw finansowych co do tych kosztów przez pokrzywdzonego bezpośrednio od pełnomocnika strony przeciwnej.

Obwiniona w toku dochodzenia nie przyznawała się do winy za wynik procesu, a złożenie pozwu o wyrażenie zgody na wykreślenie hipoteki w sprawie usprawiedliwiła opisem stanu sprawy przez M. H., jako okoliczność wyboru takiej drogi postępowania w sprawie wykreślenia hipoteki jako właściwej. Wcześniej bowiem występowała w tej sprawie jako pełnomocnik poprzedniej właścicielki S. H., która ustanowiła hipotekę na nieruchomości na rzecz P. K.. Wzywana w jej imieniu do wykreślenia hipoteki P. K., odmówiła dokonania tej czynności. W tej sytuacji przygotowany wcześniej dla S. H. pozew przeciwko P. K. obwiniona skierowała do Sądu w imieniu M. H. jako nabywcy działki od S. H..

Dowody:

k. 1 - 9 skarga z dn. 24.04.2018 r. wraz z załącznikami

k. 20 - 23 wezwanie przez pokrzywdzonego obwinionej listem poleconym do zwrotu kosztów z 08.03.2018 r. z potwierdzeniem nadania i potwierdzeniem odbioru listu poleconego przez obwinioną

k. 24 - 26 przedsądowe wezwanie przez pokrzywdzonego obwinionej listem poleconym do zapłaty wraz z żądaniem wydania dokumentów i wskazania polisy ubezpieczeniowej z 12.04.2018 r. z potwierdzeniem nadania i potwierdzeniem odbioru listu poleconego przez obwinioną

k. 38 - 41 protokół przesłuchania obwinionej z dnia 26 września 2018 r.

k. 96 - 100 protokół przesłuchania pokrzywdzonego z dnia 25 marca 2019 r.

k. 135- 137 wiadomości e-mail wysłane przez obwinioną do pokrzywdzonego w dniach 10, 12 listopada 2017 r., 16 stycznia 2018 r., 1,4,7, 8 lutego 2018 r.

k. 117 - 120 - wezwanie z dnia 13.04.2014 r. wraz z załącznikami

k. 121 - 122 - odpowiedź na wezwanie z dnia 9.09.2014 r.

Sprawa na etapie dochodzenia stała się z inicjatywy obwinionej przedmiotem postępowania mediacyjnego, które jednakże nie zakończyło się ugodą. Pokrzywdzony wobec fiaska mediacji domaga się od obwinionej zwrotu poniesionych przez niego kosztów przegranej sprawy w kwocie 13 434 zł.

Dowody:

k. 45 postanowienie Zastępcy Rzecznika z 27 września 2018 r. o przekazaniu sprawy do postępowania mediacyjnego

k. 61 pismo mediatora r. pr. A. T. z dn. 18.02.2019 r. o braku ugody stron sprawy i przekazaniu akt postępowania mediacyjnego do Zastępcy Rzecznika

k. 96 - 100 protokół przesłuchania pokrzywdzonego z dnia 25 marca 2019 r.

Na rozprawie w dniu 1.07.2019 r. obwiniona w zakresie pierwszego zarzutu wniosku o ukaranie – brak staranności i niewłaściwy tryb postępowania – zgodziła się z ustaleniami Rzecznika i przyznała się w tym zakresie w całości do winy oraz wniosła o wymierzenie jej kary upomnienia.

Dowód:

k. 160-161 protokół rozprawy (...) (...) W. z dnia 1 lipca 2019 r.

Sąd zważył:

Wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o ukaranie obwinionej w zakresie pierwszego ze sformułowanych w nim zarzutów zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne dowodzą popełnienia pierwszego z zarzucanych obwinionej czynów jako przewinienia dyscyplinarnego zarówno co do popełnienia samego czynu, jak i w zakresie skutków jego popełnienia.

Nie ulega bowiem wątpliwości, jak to słusznie wywodzi Zastępca Rzecznika, że obwiniona przyjmując od M. H. zlecenie prowadzenia sprawy, której celem było wykreślenie hipoteki z księgi wieczystej nieruchomości o numerze (...) nabytej przez M. H., która została ustanowiona przez poprzedniego właściciela S. H. na rzecz P. K., nie dochowała należytej staranności zawodowej, przez co naraziła pokrzywdzonego M. H. na poniesienie kosztów przegranej sprawy w łącznej wysokości 10 417,00 zł (opłacone koszty sądowe i koszty zastępstwa procesowego). Radca prawny B. G. w sposób nieprawidłowy bowiem oceniła stan prawny sprawy, który zmienił się po przejściu własności nieruchomości na M. H., który wraz z nabyciem nieruchomości nie przejął zobowiązań poprzedniej właścicielki S. H., a w związku z tym, nie był osobą uprawnioną do żądania złożenia oświadczenia woli o wyrażeniu zgody na wykreślenie hipoteki, które to żądanie błędnie zgłosiła w imieniu pokrzywdzonego w pozwie obwiniona.

Okoliczności powyższej dowodzi w sposób wyczerpujący, poprzedzone trafnym zarzutem w odpowiedzi na pozew pełnomocnika pozwanej, dokumentowane w niniejszym postępowaniu, uzasadnienie Sądu Okręgowego (...) (...) I Wydział Cywilny, sygn. akt: I C (...), który wskazał na wybranie przez obwinioną w powyższy sposób niewłaściwego trybu i podstawy prawnej w sprawie dotyczącej usunięcia wpisu w księdze wieczystej nieruchomości należącej do M. H., gdyż hipoteka wygasła wskutek zaspokojenia wierzytelności, które zabezpieczała, a jedyną drogą dochodzenia ochrony prawnej w tej sytuacji byłoby wszczęcie postępowania w przedmiocie usunięcia wpisu w księdze wieczystej, co powinno się odbyć w drodze powództwa z art. 10 ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece.

Wprawdzie, jak wynika z ujawnionych dowodów z przesłuchania obwinionej, złożyła ona pozew w przekonaniu, iż postępuje w sposób właściwy, jednakże, obiektywnie, nie sprostała należytej staranności wynikającej z wiedzy prawniczej, żądanej dla starannego wykonywania zawodu radcy prawnego na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych, czy, inaczej rzecz ujmując, uwzględniającej profesjonalny charakter działania na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 12 ust. 1 (...) albowiem dysponowała dostatecznymi danymi, jak wskazał Sąd Okręgowy, do prawidłowego wyboru trybu i podstaw prawnych dla uzyskania zamierzonego celu usunięcia hipoteki

z księgi wieczystej nieruchomości pokrzywdzonego. Nadto też, obwiniona, nie posiadając wystarczającej wiedzy lub doświadczenia, jak w przedmiotowej sprawie hipoteki na nieruchomości pokrzywdzonego, nie powinna podjąć się prowadzenia sprawy, chyba że zapewniłaby sobie współpracę innego radcy lub adwokata posiadającego stosowną wiedzę lub doświadczenie. To uchybienie obwinionej spełnia z kolei zarzucane przez Zastępcę Rzecznika znamiona przewinienia dyscyplinarnego w oparciu o art. 12 ust. 2 (...).

Okolicznością obciążającą obwinioną jest również oparcie pozwu, jak wskazuje sama obwiniona, na opisie sprawy przez pokrzywdzonego, na którym nie powinna poprzestać bez dokonania przez siebie ostatecznej weryfikacji stanu prawnego jako przez desygnowanego do sprawy profesjonalnego pełnomocnika pokrzywdzonego. Dalszym następstwem tej sytuacji jest w prostym przełożeniu bezkrytyczne powielenie przez obwinioną pozwu przygotowanego dla innej osoby w innym czasie i w innym stanie prawnym /S. H./ w sprawie wykreślenia hipoteki u M. H.

Niemniej Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdzając powyższy brak staranności zawodowej obwinionej nie uznaje tych działań w całości okoliczności sprawy za działanie celowe, zmierzające do wywołania szkody u pokrzywdzonego, stąd Sąd traktuje powyższe zachowania obwinionej jako niezachowanie ostrożności wymaganej (...) wskazanych okolicznościach, mimo, że z punktu widzenia profesjonalisty, możliwość popełnienia deliktu dyscyplinarnego obwiniona mogła przewidzieć, a zatem jako działanie nieumyślne.

W powyższej sytuacji obwinioną obciążają również nieumyślne skutki przewinienia w postaci przegrania sprawy i poniesienia z tego tytułu określonych kosztów procesu przez pokrzywdzonego. Niewątpliwie udowodnione zostało w dochodzeniu, że pokrzywdzony poniósł opłatę sądową, a z tytułu przegranej obciążony został kosztami poniesionymi przez przeciwnika.

Doznana z tego tytułu przez pokrzywdzonego szkoda finansowa nie podlega jednak rozliczeniu a tym bardziej zasądzeniu przez Sąd Dyscyplinarny ze względu na brak kognicji w tym zakresie Sądu ograniczonej jedynie do rozważenia odpowiedzialności dyscyplinarnej obwinionej jako członka samorządu radców prawnych, a nie zakresu odpowiedzialności finansowej obwinionej jako pełnomocnika pokrzywdzonego. Tym bardziej Sąd Dyscyplinarny nie rozważa wysokości spornego między stronami wynagrodzenia obwinionej za prowadzenie sprawy pokrzywdzonego.

Sąd Dyscyplinarny respektuje natomiast w orzeczeniu wskazany przez Zastępcę Rzecznika zarzut obciążenia pokrzywdzonego kosztami procesu w kwocie 5 417,00 zł, gdyż objęty jest znamionami czynu (...) wniosku o ukaranie, który Sąd przyjął dla kwalifikacji skutków deliktu dyscyplinarnego w zakresie pierwszego z zarzutów, które to następstwo obwiniona również mogła przewidzieć.

Ponadto Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w związku z dobrowolnym poddaniem się przez obwinioną karze nie prowadzi dalszego postępowania dowodowego dla zakreślenia finansowych następstw popełnionego deliktu w zakresie pierwszego zarzutu.

Niezależnie od tego okolicznością dodatkową dla uznania swoistego działania sprzecznego z zasadami etyki obwinionej stanowi brak porozumienia stron co kwestii finansowych związanych z przegranym procesem, mimo wszczęcia w tym zakresie z inicjatywy obwinionej mediacji zakończonych jednak fiaskiem z przyczyn leżących po stronie obwinionej, nawet biorąc pod uwagę zgłaszane dolegliwości zdrowotne obwinionej w trakcie mediacji. Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego zabrakło tu jednak, mimo inspiracji ze strony obwinionej, ostatecznej woli obwinionej do zawarcia ugody.

Przyznanie się do winy przez pokrzywdzoną, przy komplementarnym i spójnym materiale dowodowym z wniosku o ukaranie świadczy niepodważalnie o popełnieniu przez obwinioną przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że działając jako pełnomocnik M. H., w okresie od 19 czerwca 2017 r. do 18 kwietnia 2018 r. (...) W., przed Sądem Okręgowym (...) (...) I Wydział Cywilny, poprzez wybranie niewłaściwego trybu i podstawy prawnej w sprawie dotyczącej usunięcia wpisów w księdze wieczystej nieruchomości należącej do Pana M. H., prowadziła postępowanie

sądowe przeciwko P. K.; sygn. akt: I C (...), co spowodowało oddalenie powództwa i obciążenie Pana M. H. kosztami procesu w kwocie 5 417,00 zł.

Wobec tego, że w zakresie rozważanego zarzutu nastąpiło przyznanie się do winy przez obwinioną Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wymierzenie kary upomnienia, współmiernie i wystarczająco sankcjonuje łamiące zasady etyki radcowskiej postępowanie obwinionej radcy prawnego B. G. w zakresie pierwszego z zarzucanych obwinionej deliktów.

Kara ta stanowi jednocześnie wyraz ugodowego zakończenia sprawy przez dobrowolne poddanie się przez obwinioną na rozprawie karze upomnienia, uwzględnionego przez Sąd, gdyż okoliczności popełnienia przewinienia oraz wina radcy prawnego nie budzą wątpliwości, a cele niniejszego postępowania co do pierwszego zarzutu w całości zostały osiągnięte.

Co do zarzutu 2

Sąd ustalił:

Stan faktyczny z dowodów Zastępcy Rzecznika w zakresie drugiego z zarzutów nie budzi wątpliwości Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, gdyż bezsprzecznie pokrzywdzony M. H. wzywał obwinioną do wydania dokumentów sprawy po jej zakończeniu, natomiast obwiniona nie przekazała ich pokrzywdzonemu, gdyż, jej zdaniem, nie przekazywał on obwinionej oryginałów dokumentów, a inne które w jego imieniu obwiniona przygotowywała, przekazywała mu e-mailem, dlatego uważała, że nie była zobowiązana do wydawania mu akt sprawy.

Jeśli chodzi o ten zarzut – nieprzekazywania dokumentów – obwiniona na rozprawie w dniu 1.07.2019 r. również zgodziła się z ustaleniami Rzecznika i przyznała się w tym zakresie w całości do winy oraz wniosła o wymierzenie jej kary upomnienia.

Dowody:

k. 24 - 26 przedsądowe wezwanie przez pokrzywdzonego obwinionej listem poleconym do zapłaty wraz z żądaniem wydania dokumentów i wskazania polisy ubezpieczeniowej z 12.04.2018 r. z potwierdzeniem nadania i potwierdzeniem odbioru listu poleconego przez obwinioną

k. 38 - 41 protokół przesłuchania obwinionej z dnia 26 września 2018 r.

k. 96 - 100 protokół przesłuchania pokrzywdzonego z dnia 25 marca 2019 r.

k. 160 - 161 protokół rozprawy (...) (...) W. z dnia 1 lipca 2019 r.

Sąd zważył:

Wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o ukaranie obwinionej w zakresie drugiego ze sformułowanych w nim zarzutów również zasługuje na uwzględnienie.

Radca prawny nie może odmówić wydania klientowi na jego wniosek, po zakończeniu stosunku prawnego na podstawie którego prowadził sprawę, otrzymanych od niego dokumentów i pism procesowych w sprawach, które prowadził - art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Należy zatem zgodzić się z Zastępcą Rzecznika, że przesyłanie przez obwinioną pokrzywdzonemu M. H. przygotowanych pism procesowych w drodze e-maili nie usprawiedliwia odmowy ich wydania po zakończeniu sprawy. Z reguły zresztą korespondencja mailowa przebiega między pełnomocnikiem a klientem w toku sprawy celem sprawnego zaznajamiania klienta o bieżącym stanie sprawy. Przepis art. 46 (...) dotyczy natomiast jednoznacznie sytuacji po zakończeniu sprawy i wtedy obowiązku wydania pism procesowych nie zaś ich kopii lub formy mailowej.

Słusznie bowiem Zastępca Rzecznika uzasadnia, że Mocodawca ma prawo dysponowania dokumentacją procesową w całości, w sytuacji, gdy radca prawny nie prowadzi już sprawy z uwagi na jej zakończenie.

Również żądanie wydania dokumentów udostępnionych przez klienta w formie kserokopii nie budzi zdaniem Sądu, tak jak wywodzi (...) wniosku o ukaranie Zastępcy Rzecznika, wątpliwości co do jego zasadności. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjmuje jako w pełni zasadne stanowisko Zastępcy Rzecznika, iż klient ma prawo żądać wydania dokumentów w takiej formie, w jakiej przekazał je radcy prawnemu.

Wobec tego, że i w zakresie drugiego zarzutu nastąpiło przyznanie się do winy przez pokrzywdzoną, przy również komplementarnym i spójnym materiale dowodowym z wniosku o ukaranie świadczącym niepodważalnie o popełnieniu przez obwinioną przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że w okresie od 18 kwietnia 2018 r. do 14 maja 2019 r., (...) W., nie wydała otrzymanych od Pana M. H. dokumentów, pomimo zgłoszonego w tym zakresie pisemnego żądania, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wymierzenie kary upomnienia, współmiernie i wystarczająco sankcjonuje łamiące zasady etyki radcowskiej postępowanie obwinionej radcy prawnego B. G. w zakresie drugiego z zarzucanych jej deliktów.

Kara ta stanowi jednocześnie, tak jak i w poprzednim przypadku, wyraz ugodowego zakończenia sprawy przez dobrowolne poddanie się przez obwinioną karze upomnienia, uwzględnionego przez Sąd, gdyż okoliczności popełnienia przewinienia oraz wina radcy prawnego nie budzą wątpliwości, a cele niniejszego postępowania co do drugiego zarzutu w całości zostały osiągnięte.

Co do zarzutu 3

Sąd ustalił:

Stan faktyczny sprawy z dowodów Zastępcy Rzecznika w zakresie trzeciego z zarzutów nie budzi wątpliwości Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, gdyż pokrzywdzony M. H. pismem z dnia 12 kwietnia 2018 r. wezwał obwinioną o podanie numeru polisy ubezpieczeniowej w celu dochodzenia odszkodowania, które pokrzywdzony wyliczył na kwotę 13 434,00 zł, a obwiniona w dniu 18 kwietnia 2018 r. pismo to odebrała, jednakże numeru polisy żądającemu go pokrzywdzonemu nie przekazała.

Wprawdzie obwiniona powoływała się w dochodzeniu na brak możliwości kontaktu telefonicznego z klientem celem przekazania mu numeru polisy, to w całej rozciągłości Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznaje za trafne stanowisko Zastępcy Rzecznika (...) wniosku o ukaranie, iż skoro żądanie podania numeru polisy ubezpieczeniowej otrzymała listem poleconym, to tą samą drogą lub drogą mailową mogła przekazać pokrzywdzonemu oczekiwane przez niego informacje. Jeśli chodzi o trzeci zarzut – niepoinformowanie o posiadanym ubezpieczeniu OC – obwiniona na rozprawie w dniu 1.07.2019 r. tak, jak i co zarzutów poprzednich, zgodziła się z ustaleniami Rzecznika i przyznała się w tym zakresie w całości do winy oraz wniosła o wymierzenie jej kary upomnienia.

Dowody:

k. 24 - 26 przedsądowe wezwanie przez pokrzywdzonego obwinionej listem poleconym do zapłaty wraz z żądaniem wydania dokumentów i wskazania polisy ubezpieczeniowej z 12.04.2018 r. z potwierdzeniem nadania i potwierdzeniem odbioru listu poleconego przez obwinioną

k. 38 - 41 protokół przesłuchania obwinionej z dnia 26 września 2018 r.

k. 96 - 100 protokół przesłuchania pokrzywdzonego z dnia 25 marca 2019 r.

k. 160 - 161 protokół rozprawy (...) (...) W. z dnia 1 lipca 2019 r.

Sąd zważył:

Wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o ukaranie obwinionej w zakresie trzeciego ze sformułowanych w nim zarzutów także zasługuje na uwzględnienie.

Radca prawny nie może odmówić żądaniu klienta poinformowaniu go o posiadanym ubezpieczeniu o odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu zawodu – - art. 43 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Należy zatem zgodzić się z Zastępcą Rzecznika, że skoro nie było tak naprawdę przeszkód technicznych przekazania przez obwinioną pokrzywdzonemu należnych mu zgodnie z zasadami etyki radcowskiej informacji o ubezpieczeniu, doszło do naruszenia przewidzianych przepisem art. 43 ust. 3 (...) tych zasad.

Wobec tego, że i w zakresie trzeciego zarzutu nastąpiło przyznanie się do winy przez pokrzywdzoną, przy również komplementarnym i spójnym materiale dowodowym z wniosku o ukaranie świadczącym niepodważalnie o popełnieniu przez obwinioną przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że w okresie od 18 kwietnia 2018 r. do dnia 14 maja 2019 r., (...) W., nie poinformowała Pana M. H. o posiadanym ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej, pomimo zgłoszonego w tym zakresie żądania, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wymierzenie kary upomnienia, współmiernie i wystarczająco sankcjonuje łamiące zasady etyki radcowskiej postępowanie obwinionej radcy prawnego B. G. w zakresie trzeciego z zarzucanych jej deliktów.

Kara ta stanowi jednocześnie, tak jak i w obydwu poprzednich przypadkach, wyraz ugodowego zakończenia sprawy przez dobrowolne poddanie się przez obwinioną karze upomnienia, uwzględnionego przez Sąd, gdyż okoliczności popełnienia przewinienia oraz wina radcy prawnego nie budzą wątpliwości, a cele niniejszego postępowania co do drugiego zarzutu w całości zostały osiągnięte.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W. uznając radcę prawnego B. G. za winną zarzucanych jej trzech czynów jako przewinień dyscyplinarnych i wobec jednoczesnego ukarania za każde z trzech przewinień dyscyplinarnych dokonanych tymi czynami tego samego rodzaju karą upomnienia, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone, na podstawie art. 65¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 2115) wymierzył obwinionej karę łączną upomnienia.

Obwiniona w związku z jej ukaraniem ponosi zryczałtowane koszty niniejszego postępowania dyscyplinarnego na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2115 ze zm.), którymi została obciążona w kwocie 1.900,00 zł /słownie: tysiąc dziewięćset złotych/ na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W. w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania.